

בש"פ 586/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 586/23

לפני: כבוד השופט ג' כנפי-שטייניץ

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בירושלים ב-עמ"י 48524-01-23 מיום 19.1.2023
שניתנה על ידי השופט א' גורדון

תאריך הישיבה: כ"ז בטבת התשפ"ג (20.1.2023)

בשם המבקש: עו"ד דניאלהקדרי; עו"ד רועי אטיאס

בשם המשיבה: עו"ד אופיר ביתן

החלטה

לפניי בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט א' גורדון) מיום 19.1.2023 בעמ"י 48524-01-23. בהחלטה זו קיבל בית המשפט המחוזי ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (השופט ד' פולוק) שניתנה מוקדם יותר באותו היום במ"י 46989-01-23 והורה על הארכת מעצרו של המבקש עד ליום 22.1.2023 בשעה 11:00.

לאחר שבחנתי את חומרי החקירה, ולאחר ששמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים, החלטתי לדון בבקשה כבערר, לקבל את הערר, ולהורות על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר כפי שנקבעה בהחלטת בית משפט השלום.

אציין כי בעניינינו מדובר בצעיר בן 16.5 ללא עבר פלילי אשר זהו לו מעצרו הראשון. המבקש נעצר בגין החשדות שבעניינינו ביום 15.1.2023 ושחרר לחלופת מעצר ביום 16.1.2023. זאת לאחר שנקבע כי מתקיים בעניינו חשד סביר לביצוע העבירה, אולם בשים לב לגילו הצעיר, העדר עבר פלילי, מצבו הרפואי וטיב החלופה שהוצעה, יש בחלופה כדי ליתן מענה הולם למסוכנותו (החלטת השופטת ח' זנדברג מיום 16.1.2023 בעמ"י 39313-01-23). למחרת היום, 17.1.2023, פנתה היחידה החוקרת לבית משפט השלום בבקשה להוצאת צו מעצר במעמד צד אחד, שנעתרה, וביום 18.1.2023 נעצר המבקש בשנית והובא לפני בית משפט השלום להארכת מעצרו. בית משפט השלום דחה את הבקשה והורה על שחרורו של המבקש לחלופה באותם תנאים כפי שנקבעו על ידי השופטת זנדברג, אולם החלטתו נהפכה בהחלטה מושא הבקשה ומעצרו של המבקש הוארך עד ליום 22.1.2023.

אעיר כי לא ניתנו על ידי המשיבה הסברים מספקים לשאלה מדוע בחרה היחידה החוקרת לפנות בבקשה לצו מעצר במעמד צד אחד, יום לאחר שחרורו של המבקש, תחת הגשת בקשה לעיון חוזר, שדיון בה אמור היה להיערך במעמד שני הצדדים. ספק אם יש בטענה לדוחק הזמן כדי לתמוך בפרקטיקה האמורה, ובפרט שעה שהמבקש נעצר בפועל רק למחרת היום, ביום 18.1.2023 (מיד לאחר ששחרר מחדר מיון).

מכל מקום, גם אם אכן התחזקו החשדות בענייניו של המבקש, וסבורני שאמנם כך הם פני הדברים, אין בכך כדי לפטור את בית המשפט מלבחון היתכנותה של חלופת מעצר. זאת בפרט מקום בו שוחרר המבקש לחלופה אך ימים ספורים קודם לכן. כידוע, לא בנקל יורה בית המשפט להחזיר למעצר את מי שכבר שוחרר ממנו, והדבר יעשה רק בנסיבות בהן הפר החשוד את תנאי שחרורו או בשל נסיבות חדשות המחייבות החזרתו למעצר (בש"פ 9400/04 זועבי נ' מדינת ישראל (24.10.2004)). בעניינינו, מששוחרר המבקש לחלופת מעצר שנמצאה הולמת על ידי בית המשפט המחוזי (השופטת זנדברג), לאחר שהתרשם ממנה ישירות, ובשים לב לגילו הצעיר של המבקש ולמצבו הרפואי המורכב כפי שתואר על ידי הרופא המטפל לפני בית המשפט המחוזי, מצאתי כי יש לקבל את הערר, לבטל את החלטת בית המשפט המחוזי מיום 19.1.2023 ולהשיב על כנה את החלטת בית משפט השלום.

המבקש ישוחרר, אפוא, לחלופת מעצר בתנאים מגבילים כפי שנקבעו בהחלטת בית משפט השלום מיום 19.1.2023, עד ליום 26.1.2023 בשעה 13:00, כדלהלן:

- א. מעצר בית מלא בביתו ובפיקוחו של עו"ד רני אמרו, וכן בפיקוחה של גב' ודאדאהוד.
- ב. איסור יצירת קשר עם מי מהמעורבים בפרשה, לרבות החשודים, העדים ובני משפחותיהם, ולרבות בדרך של מדיה אלקטרונית.
- ג. הפקדות כספיות וערבויות כפי שנקבעו (אשר כבר הופקדו).

צו השחרור יוצא על ידי בית משפט השלום בירושלים.

ניתנה היום, כ"ז בטבת התשפ"ג (20.1.2023).

ש ו פ ט ת
